

Arrest

nr. 151 317 van 27 augustus 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 maart 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. PEETERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker als bijlage bij zijn verzoekschrift weliswaar een afschrift voegt van het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies), maar dat hij zijn enig middel enkel richt tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt

verklaard. De verwerende partij beschouwt blijkens haar nota met opmerkingen enkel de laatstgenoemde beslissing als voorwerp van het beroep. In elk geval kan het beroep niet ontvankelijk worden geacht in zoverre het betrekking zou hebben op het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Het ontbreken van een middel in het inleidend verzoekschrift heeft immers de onontvankelijkheid van het verzoekschrift tot gevolg (RvS 28 september 2009, nr. 196 412).

2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

3. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat de verzoeker met de nietigverklaring een voordeel nastreeft dat hij, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan verkrijgen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579).

4. Gelet op de niet-ontvankelijkheid van het beroep tegen het inreisverbod waarmee het bevel om het grondgebied te verlaten gepaard ging, dient te worden geconcludeerd dat de wettigheid van dit inreisverbod is komen vast te staan. Als gevolg van dit definitieve inreisverbod wordt *“de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten”* aan verzoeker *“verboden”* voor een termijn van 3 jaar. Deze termijn van 3 jaar nam een aanvang op het ogenblik van de betekening van het inreisverbod op 2 april 2013. Verzoeker kan bijgevolg niet langer een wettig belang doen gelden bij zijn beroep tegen de beslissing met betrekking tot de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet aangezien de finaliteit van een dergelijke aanvraag, met name het bekomen van een verblijfsmachtiging in België, manifest zou indruisen tegen het definitief geworden inreisverbod.

5. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadvrouw geconfronteerd met deze vaststellingen en stelde zij zich met betrekking tot het belang te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

6. Het beroep is niet ontvankelijk omdat geen middelen werden aangevoerd tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies) en is evenmin ontvankelijk voor zover het gericht is tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard wegens het gebrek aan een wettig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig augustus tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN